

1 Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului nu pot avea ca obiect:

- A. constatarea neconstituționalității unei ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o ordonanță;
- B. anularea actelor administrative emise în baza unei ordonanțe;
- C. obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

2 Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu următoarele informații de interes public:

- A. numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau instituției publice și ale funcționarului public responsabil cu difuzarea informațiilor publice;
- B. datele de contact ale persoanelor din conducerea autorității sau instituției publice;
- C. numele și prenumele persoanelor care au reprezentat autoritatea sau instituția publică la încheierea unui contract de privatizare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

3 Prin hotărâre prealabilă, pronunțată în temeiul art. 521 Cod de procedură civilă, ÎCCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis, în interpretarea art.120 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, că:

- A. atât majorările de întârziere reglementate în perioada 2007-1 iulie 2010, cât și dobânzile reglementate ulterior, au caracterul unor sancțiuni fiscale, cărora li se aplică principiul proporționalității, din dreptul unional
- B. dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale, dar li se aplică principiul proporționalității, anterior amintit;
- C. numai majorările de întârziere au caracterul unor sancțiuni fiscale, cărora li se aplică principiul proporționalității, din dreptul unional.

4 Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea Constituțională a decis:

- A. admiterea excepției de neconstituționalitate, pe motiv că procedura administrativă obligatorie prevăzută de norma menționată îngreuește dreptul de acces liber la justiție;
- B. respingerea excepției de neconstituționalitate, cu motivarea că procedura administrativă obligatorie nu îngreuește dreptul de acces liber la justiție;
- C. respingerea excepției de neconstituționalitate, cu motivarea că procedura administrativă cu caracter jurisdicțional prevăzută de norma amintită este facultativă și nu îngreuește dreptul de acces liber la justiție.

5 Sunt operațiuni scutite de TVA:

- A. livrarea de bunuri aferentă serviciilor publice poștale;
- B. livrările de bunuri care au fost afectate unor activități scutite de TVA;
- C. livrările de terenuri construibile.

6 Litigiile vizând executarea unui contract administrativ sunt de competența:

- A. instanței de contencios administrativ;
- B. instanței civile de drept comun;
- C. instanței stabilite prin acordul părților, conform clauzelor contractuale.

7 Suspendarea executării actului administrativ fiscal:

- A. nu are efecte asupra înscrierii obligațiilor fiscale în certificatul de atestare fiscală;
- B. are efecte asupra curgerii dobânzilor pe perioada suspendării;
- C. are efecte asupra curgerii penalităților de întârziere pe perioada suspendării.

8 În situația acțiunilor promovate de Avocatul Poporului:

- A. petiționarul nu dobândește calitatea de reclamant, fiind citat în cauză doar pentru opozabilitate;
- B. petiționarul dobândește calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate;
- C. petiționarul nu este citat în cauză dacă nu își însușește acțiunea.

9 Răspund solidar cu debitorul declarat insolubil în condițiile Codului de procedură fiscală:

- A. persoanele care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și neachitarea la scadență a obligațiilor
- B. administratorul care, în perioada exercitării mandatului, nu și-a îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rămase neachitate la data declarării stării de insolabilitate;
- C. persoanele care au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat, fără ca acestea să fie cuvenite debitorului.

10 Contestația împotriva unui act al autorității contractante poate fi adresată de persoana vătămată:

- A. pe cale administrativ jurisdicțională, Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor;
- B. pe cale judiciară, instanței de judecată;
- C. fie pe cale administrativ jurisdicțională Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, fie pe cale judiciară, instanței de judecată.

11 Conform principiului răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii care îi sunt imputabile:

- A. răspunderea poate fi angajată pentru încălcarea dreptului Uniunii, care are loc printr-o decizie a unei instanțe naționale, dacă instanța a nerespectat în mod vădit dreptul Uniunii;
- B. răspunderea poate fi angajată pentru încălcarea dreptului Uniunii, care are loc printr-o decizie a unei instanțe de ultim grad, dacă încălcarea intervine în pofida existenței unei jurisprudențe consacrate a CJUE în materie;
- C. răspunderea statului pentru o încălcare a dreptului Uniunii, care are loc printr-o decizie a instanței naționale, impune repararea prejudiciului și revizuirea hotărârii judecătorești care a cauzat prejudiciul.

12 Acțiunea în anularea unui act administrativ unilateral nelegal, intrat în circuitul civil, poate fi introdusă de autoritatea publică emitentă:

- A. în termen de 1 an de la data emiterii actului;
- B. în termen de 6 luni de la emiterea actului;
- C. în termen de 6 luni de la comunicarea actului către destinatar.

13 Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice se realizează:

- A. ex post de către persoane împuternicite în acest scop de Curtea de Conturi a României;
- B. ex post de către persoane împuternicite în acest scop de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor;
- C. ex post de către persoane împuternicite în acest scop de Agenția Națională pentru Achiziții Publice.

14 Este anulabilă, în raport de prevederile Codului de procedură fiscală, decizia de impunere a unui contribuabil mijlociu emisă:

- A. în urma unei inspecții fiscale efectuate de către organul fiscal de la nivel județean;
- B. în urma unei inspecții fiscale finalizate după o perioadă mai mare de 180 de zile;
- C. în urma unei inspecții fiscale începute ulterior datei menționate în avizul de inspecție fiscală.

15 Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ, dacă se încalcă legislația privind funcția publică:

- A. exclusiv actele autorităților publice centrale;
- B. exclusiv actele autorităților publice locale;
- C. atât actele autorităților publice centrale cât și pe cele ale autorităților publice locale.

16 În Cauza Vergu împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că ingerința în dreptul de proprietate al reclamantului:

- A. nu există, întrucât a avut loc „pentru cauză de utilitate publică”, și anume lucrările de reabilitare a drumului național;
- B. nu există, întrucât potrivit dreptului național, rețelele de canalizare a apelor și terenurile aferente fac parte din domeniul pub;
- C. nu este compatibilă cu principiul legalității și, prin urmare, a încălcat dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale.

17 În condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, sancțiunea avertismentului se aplică:

- A. numai de organele de control ale Inspectoratului de Stat în Construcții;
- B. în condițiile acestei legi, nu se aplică sancțiunea avertisment;
- C. doar pentru contravențiile prevăzute de art. 26 alin. 1 lit. a din lege.

18 În cazul în care instanța constată îndeplinirea condițiilor privind aprobarea tacită:

- A. pronunță o hotărâre prin care obligă autoritatea administrației publice să elibereze documentul oficial prin care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie;
- B. pronunță o hotărâre care ține loc de autorizație ce permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie;
- C. obliga conducătorul autorității administrației publice la plata unor despăgubiri pentru daunele cauzate.

19 Intră în categoria impozitelor directe:

- A. taxa pe valoarea adăugată;
- B. taxele vamale;
- C. impozitul pe venit.

20 Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțului și instanța apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea acestuia:

- A. va dispune, din oficiu, introducerea în cauză a terțului;
- B. va respinge cererea fără a se pronunța pe fond;
- C. va soluționa cauza pe fond, fără participarea terțului.

21 Reclamantul:

- A. va formula, în cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării, cererea de repunere în termenul de apel prevăzut de lege pentru încheierea prin care i s-a respins o cerere de asigurare a măturii unei persoane;
- B. va fi citat în apel la vechiul loc de citare indicat în fața primei instanțe, dacă din dosar rezultă că, după comunicarea sentinței, acesta, figurând în calitate de intimat în apel, și-a schimbat locul unde a fost citat și nu a procedat la încunoștințările prevăzute de lege;
- C. este prezumat relativ a fi vătămat procesual în ipoteza în care în cuprinsul citației ce i-a fost comunicată nu este menționată adresa unde va avea loc ascultarea unui martor în condițiile art. 346 alin. (2) C. proc. civ.

22 În materia capacității procesuale:

- A. o asociație fără personalitate juridică, dacă este legal constituită, poate introduce pe rolul instanțelor judecătorești, în calitate de reclamantă, o cerere de chemare în judecată;
- B. lipsa capacității procesuale de exercițiu a chematului în garanție obligat prin hotărârea apelată nu poate fi invocată direct în apel;
- C. ocrotitorul legal al unui pârât cu capacitate de exercițiu restrânsă nu poate confirma doar o parte dintre actele de procedură îndeplinite de pârât.

23 Cererea de recurs:

- A. se poate depune, în mod valabil, direct la instanța de recurs care este obligată, în acest caz, să o restituie, pentru înregistrare, instanței care a pronunțat hotărârea atacată, spre a fi înaintată împreună cu dosarul instanței ierarhic superioare, după împlinirea termenului de recurs pentru toate părțile;
- B. va fi respinsă, în toate cazurile, când unele dintre motivele de casare nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului;
- C. va putea fi formulată și înainte de data comunicării deciziei pronunțate în apel, chiar dacă recurentul nu a fost prezent la data pronunțării soluției criticate.

24 Cu referire la rolul judecătorului în aflarea adevărului:

- A. judecătorul este în drept să ceară reclamantului să prezinte explicații în scris cu privire la situația de fapt și motivarea în drept invocate prin cererea de chemare în judecată;
- B. judecătorul nu poate să pună în dezbaterea părților o împrejurare de drept decât dacă aceasta a fost menționată în cerere sau în întâmpinare;
- C. judecătorul nu are dreptul să restabilească calificarea unui contract încheiat între părți din vânzare în donație.

25 Împotriva hotărârii instanței de apel care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu recurs, partea interesată:

- A. poate formula contestație în anulare atunci când hotărârea apelată a fost pronunțată de o instanță incompetentă absolut și instanța de apel a respins, ca neîntemeiată, excepția respectivă de incompetență;
- B. are dreptul să formuleze contestație în anulare și recurs, ce pot fi exercitate și concomitent, însă recursul se va soluționa cu prioritate;
- C. poate formula contestație în anulare dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra unui apel incident declarat în cauză.

26 Renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată:

- A. se face numai de către mandatarul reclamantului, în ipoteza în care acesta a semnat cererea de chemare în judecată;
- B. se constată de către o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin hotărâre susceptibilă de a fi atacată cu recurs în fața Completului de 5 judecători;
- C. nu afectează cererea reconvențională cu caracter de sine stătător.

27 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. dacă dreptul la viață sau integritate fizică nu este respectat în mod intenționat, obligația pozitivă de creare a unui „sistem judiciar eficace” implică în mod necesar începerea procesului penal și nu poate fi satisfăcută chiar dacă victima ar dispune de căi de atac civile, administrative sau disciplinare;
- B. valoarea taxelor, estimate în cadrul circumstanțelor deosebite dintr-un anumit caz, inclusiv posibilitatea reclamantului de a le plăti și stadiul procedurii în care a fost impusă restricția, sunt factori materiali în a stabili dacă o persoană are sau nu drept de acces la instanță sau dacă, pe seama taxelor ce trebuie plătite, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost slăbită;
- C. accesul la căile de atac interne numai pentru a-i fi dată posibilitatea reclamantului să fie informat cu privire la inexistența capacității procesuale a autorității pârâte nu ridică nicio problemă în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

28 Nu intră în noțiunea de acțiune civilă:

- A. apărarea pârâtului prin care acesta susține că a efectuat plata sumei pretinse de către reclamant prin cererea de chemare în judecată;
- B. excepția lipsei de interes în promovarea cererii de chemare în judecată, invocată de către pârât în ședință publică;
- C. soluția pronunțată de instanță, cuprinsă în minuta întocmită în urma deliberării, asupra unei cereri adiționale.

29 Cererea de chemare în judecată se va anula:

- A. în temeiul art. 200 alin. (4) C. proc. civ., dacă reclamantul nu își îndeplinește obligația de a depune la dosar încheierea emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesoriale prevăzute de Codul civil, în termen de cel mult 10 zile de la primirea în scris a comunicării lipsei sesizate, într-un proces vizând constatarea calității reclamantului de unic moștenitor al tatălui său decedat;
- B. dacă reclamantul renunță la judecata acesteia, înainte de comunicarea sa către pârât;
- C. în ipoteza în care reclamantul nu și-a îndeplinit obligația de a atașa la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente cererii până la termenul de judecată acordat în acest scop, chiar dacă această obligație nu a fost stabilită în sarcina reclamantului în etapa verificării și regularizării cererii, ci ulterior, în cursul judecății în primă instanță.

30 Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

- A. poate determina suspendarea procesului în care a fost formulată sesizarea până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept;
- B. se respinge ca inadmisibilă dacă a fost formulată de către o judecătorie;
- C. este admisibilă chiar dacă chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este dezbătută într-un proces început anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

31 Intră în competența de soluționare a Curții de Apel București:

- A. cererea de suspendare a judecării procesului, formulată în cadrul cererii prin care s-a solicitat strămăturăa unui proces aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, întemeiată pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea pârâtului de judecător la Tribunalul București;
- B. cererea de suspendare a judecării procesului, formulată ca urmare a învestirii Curții de Apel București cu soluționarea cererii de strămutare a procesului aflat pe rolul Tribunalului București întemeiate pe motivul de bănuială legitimă vizând imparțialitatea judecătorului ce compune completul de judecată;
- C. apelul declarat împotriva încheierii prin care Judecătoria sectorului 2 București a respins cererea de asigurare a părerii unui expert cu privire la evaluarea unui imobil situat în circumscripția Curții de Apel București.

32 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, în materia strămăturii proceselor:

- A. solicitarea suspendării judecării fondului în cazul formulării unei cereri de strămutare poate fi calificată ca o fațetă a accesului liber la justiție;
- B. imparțialitatea obiectivă a judecătorului este prezumată până la proba contrară, iar aprecierea subiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate;
- C. strămăturăa la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel este, în toate cazurile, suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămăturii.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Comunității Europene (denumită în prezent Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a reținut că, atunci când în fața instanțelor naționale se invocă lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare:

- A. acestea au competența de a declara că actele instituțiilor comunitare sunt lipsite de validitate;
- B. în anumite condiții în cazul măsurilor provizorii, pot fi impuse excepții de la regula potrivit căreia instanțele naționale nu sunt competente să constate lipsa de validitate a actelor comunitare;
- C. deși este prevăzută repartizarea competențelor între Curte și instanțele naționale, atât Curtea, cât și aceste instanțe sunt abilitate să constate lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare.

34 Nu intră în competența materială de soluționare în primă instanță a judecătoreiei:

- A. cererea principală având ca obiect partajul judiciar al unui imobil cu valoarea impozabilă de 210.000 de lei;
- B. cererea reconvențională având ca obiect obligarea reclamantului la plata către pârât a sumei de 300.000 de lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală de evacuare;
- C. cererea de intervenție voluntară principală, încuviințată în principiu, având ca obiect obligarea părților inițiale la plata către intervenient a sumei de 100.000 lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil cu valoarea impozabilă de 210.000 lei.

35 În materia incompatibilității participanților la procesul civil:

- A. în cazul în care la același termen de judecată s-au formulat cereri de recuzare a judecătorilor ce compun un complet de recurs, precum și declarații de abținere, chiar dacă sunt întemeiate pe motive de incompatibilitate diferite, acestea se vor judeca împreună;
- B. recuzarea procurorului determină suspendarea judecătii, atunci când participarea și punerea concluziilor de către procuror în respectivul proces civil, potrivit legii, sunt obligatorii;
- C. este inadmisibilă cererea de recuzare a unui expert judiciar pentru motivul prevăzut de art. 42 alin. (1) pct. 2 C. proc. civ.

36 Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a reținut că:

- A. este inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a procesului, pronunțată de către o curte de apel, în cazul în care această instanță judecă în ultimă cale de atac;
- B. din moment ce art. 483 alin. (1) C. proc. civ. nu face nicio mențiune cu referire la obiectul recursului, încheierile, fie premergătoare, fie cele prin care se finalizează procesul, nu sunt supuse recursului;
- C. recursul formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă.

37 Indicarea în dispozitivul hotărârii primei instanțe a mențiunii inexacte cu privire la termenul de exercitare a apelului, în sensul că acesta este de 30 de zile de la comunicare, iar nu de 10 zile de la comunicare cum este prevăzut de lege pentru apelarea hotărârii respective:

- A. constituie un motiv temeinic justificat pentru repunerea în termen a apelului exercitat de către apelant în a 30-a zi de la comunicare, fiind necesar însă ca apelantul să formuleze cerere de repunere în termen;
- B. constituie cauză de repunere în termen din oficiu a apelului, în ipoteza în care acesta a fost exercitat în a 20 a zi de la comunicare;
- C. nu determină repunerea în termen, iar instanța va admite excepția tardivității exercitării apelului, invocată de către pârât, dacă apelul a fost exercitat în a 15-a zi de la comunicare.

38 Nu prezintă caracter inadmisibil:

- A. cererea adițională având ca obiect constatarea producerii unui accident rutier;
- B. cererea reconvențională formulată de către pârât în contradictoriu cu un terț și cu reclamantul, atunci când pretențiile formulate prin cererea reconvențională îl privesc și pe terț;
- C. cererea reconvențională formulată de către unul dintre pârâți în contradictoriu cu intervenientul accesoriu în interesul reclamantului.

39 Este admisibil recursul declarat împotriva:

- A. încheierii prin care curtea de apel a încuviințat suspendarea propriu-zisă a executării provizorii a hotărârii apelate;
- B. hotărârii prin care s-a soluționat un conflict negativ de competență;
- C. hotărârii în privința căreia părțile au consimțit expres să o atace direct cu recurs, prin înscris autentic, pentru motive care privesc încălcarea sau aplicarea greșită a unor norme de drept material, chiar dacă această hotărâre este, potrivit legii, susceptibilă numai de apel.

40 Pârâtul:

- A. poate pune întrebări direct unui expert judiciar, care este ascultat în ședința de judecată, cu încuviințarea președintelui completului de judecată;
- B. care a fost îndepărtat din sală, înainte de închiderea dezbaterilor, va fi chemat în sală pentru a i se pune în vedere actele esențiale efectuate în lipsa sa și pentru a fi întrebat dacă solicită amânarea pronunțării asupra cauzei pentru a i se da posibilitatea să depună la dosar concluzii scrise;
- C. spre deosebire de reclamant, nu va mai fi citat pentru termenul de judecată acordat în vederea discutării reluării judecătii, după ce aceasta a fost suspendată, în ipoteza în care cererea de redeschidere a procesului a fost formulată de către pârât.

- 41 Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel B. la data de 05.08.2010, reclamantul L.M. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtii ANAF și DGRFP B., anularea deciziei de impunere privind TVA nr. X/30.09.2010 și a raportului de inspecție fiscală nr. Y/27.09.2010, precum și a deciziei de soluționare a contestației administrative (prin care a fost menținută decizia de impunere).

Reclamantul este un dezvoltator imobiliar, care a construit 100 de apartamente, pe un teren proprietate personală, apartamente pe care le-a vândut în perioada 2007-2008. Inspecția fiscală a considerat că operațiunile menționate constituie o activitate economică cu caracter de continuitate și că, în sensul art. 127 alin. (2) Cod fiscal, trebuie să fie supuse TVA, de la data la care cifra de afaceri a depășit pragul sub care activitățile economice sunt scutite de taxă.

Reclamantul a invocat, prin contestația administrativă, în principal, că nu este persoană impozabilă, în sensul art. 127 alin. (2) Cod fiscal, iar în subsidiar, nelegalitatea refuzului de acordare a dreptului de deducere a TVA achitată în amonte, pentru bunurile și serviciile utilizate în cadrul operațiunilor taxate.

Organul de soluționare a contestației a respins argumentele reclamantului, în privința dreptului de deducere reținând că nu poate fi acordat întrucât reclamantul nu s-a înregistrat ca persoană impozabilă, nu a depus deconturi de TVA și nici nu a prezentat documente justificative, din care să rezulte că a achitat TVA pentru achizițiile destinate activităților taxabile. Or, din interpretarea dispozițiilor art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 din Codul fiscal, rezultă că acordarea dreptului de deducere este condiționată de îndeplinirea acestor cerințe.

Reclamantul reia, prin cererea introductivă, aceleași critici la adresa actelor administrative fiscale. În privința dreptului de deducere, arată că acordarea acestui drept nu poate fi condiționată de înregistrarea ca persoană impozabilă. Refuzul pârâtelor încalcă principiile neutralității TVA și proporționalității din dreptul unional și depășește, în mod evident, cadrul măsurilor necesare pentru atingerea obiectivului de asigurare a executării corecte a obligațiilor persoanelor impozabile.

Cât privește lipsa documentelor justificative referitoare la achiziții, arată că nu putea anticipa că ANAF îl va include în categoria plătitorilor de TVA, la peste doi-trei ani de la vânzări și că nu avea sarcina de a păstra aceste documente, motiv pentru care solicită stabilirea, pe calea unei expertize fiscale, prin estimare, a valorii TVA de dedus.

Reținând calitatea reclamantului de persoană impozabilă, în privința dreptului de deducere, instanța:

- A. a stabilit că acest drept nu poate fi refuzat pe motiv de neînregistrare a reclamantului în scopuri de TVA la vremea efectuării operațiunilor taxabile, câtă vreme reclamantul este persoană impozabilă obligată să achite taxa pe care ar fi trebuit să o perceapă și a luat în considerare valoarea TVA de dedus stabilită pe calea expertizei fiscale;
- B. reținând că dreptul de deducere a TVA nu poate fi refuzat, a anulat actele administrative fiscale și a dispus refacerea inspecției fiscale, cu luarea în calcul a dreptului de deducere, respectiv cu stabilirea valorii TVA de dedus, prin estimare;
- C. a respins pretențiile reclamantului, reținând că beneficiul dreptului de deducere nu poate fi acordat pe baza unei estimări, respectiv nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea dreptului de deducere, câtă vreme reclamantul nu este în măsură să furnizeze proba cuantumului TVA pe care l-a achitat în amonte, prin prezentarea unor documente justificative.

- 42 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului, la data de 5 mai 2015, reclamanta I. S.R.L., în contradictoriu cu pârâta ANAF– Direcția Regională Antifraudă Fiscală B., a solicitat anularea Adresei nr. X/03.11.2014 emise de pârâtă, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, contestația administrativă (formulată, în temeiul art. 205 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, împotriva Procesului-verbal nr. Z/02.10.2014), precum și a Procesului-verbal nr. Z/02.10.2014 emis de aceeași pârâtă, iar în subsidiar, anularea Adresei și obligarea pârâtei la soluționarea pe fond a contestației administrative formulate împotriva Procesului-verbal nr. Z/02.10.2014.

Prin Procesul-verbal nr. Z încheiat la data de 2.10.2014 de către inspectori antifraudă, ca urmare a controlului operativ și inopinat, efectuat prin sondaj, s-au făcut constatări fiscale, în sensul că „I. S.R.L. pierde dreptul de deducere pentru TVA din facturile emise de E.L. S.R.L. și P.M. S.R.L. în sumă de 329.493 lei și, prin urmare, ar datora suplimentar TVA de plată la bugetul general consolidat al statului în sumă de 329.493 lei.”

Prin Adresa nr. X/03.11.2014, contestația formulată de reclamantă împotriva Procesului-verbal nr. Z/2.10.2014 a fost respinsă ca inadmisibilă, cu motivarea că acesta nu poate fi considerat act administrativ fiscal, întrucât cuprinde doar constatări ale unor situații faptice și documentare.

Reclamanta solicită instanței să constate că Procesul-verbal enunțat este act administrativ, în sensul art. 2 lit. c) din Legea nr. 554/2004, respectiv act administrativ fiscal, în sensul art. 41 din Codul de procedură fiscală, întrucât emană de la o autoritate publică, exprimă manifestarea unilaterală de voință a acesteia, urmărește executarea legii și, prin stabilirea în sarcina recurentei-reclamante a unor obligații fiscale suplimentare, produce efecte juridice.

Respingerea, ca inadmisibilă, a contestației administrative produce o încălcare a liberului acces la justiție, ca parte componentă a dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 21 din Constituția României și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin întâmpinare, pârâta solicită respingerea cererii, ca inadmisibilă, arătând că niciunul dintre actele atacate nu este act administrativ. Procesul-verbal emis de către inspectorii fiscali antifraudă nu are trăsăturile definitorii ale actului administrativ fiscal, el nefăcând parte din categoria titlurilor de creanță enumerate de lege, ci a fost încheiat în urma verificării legalității operațiunilor taxabile desfășurate de reclamantă. Adresa nr. X/2014 este un act de informare, nu act administrativ, în sensul definit de art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

Care va fi soluția instanței:

- A. va respinge excepția inadmisibilității cererii, va admite în parte cererea, va anula Adresa nr. X/03.11.2014 și va obliga pârâta să soluționeze pe fond contestația administrativă formulată împotriva Procesului-verbal nr. Z/02.10.2014;
- B. va respinge cererea, ca inadmisibilă;
- C. va respinge excepția inadmisibilității cererii, va admite cererea, va anula Adresa nr. X/03.11.2014 și Procesul-verbal nr. Z/02.10.2014.

- 43 La data 15.07.2016 autoritatea publică X publică în SEAP documentația de atribuire a contractului de achiziție publică pentru prestări servicii. La 20.08.2016, se înregistrează la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor plângerea formulată de partea vătămată Y împotriva procesului verbal de atribuire a contractului de achiziții publice întocmit de autoritatea publică. La 25.08.2016, partea vătămată înregistrează aceeași plângere și la instanța de judecată. Sesizată cu excepția conexității, instanța:

- A. va respinge excepția și va continua judecata întrucât se prezumă că partea vătămată a renunțat la calea administrativ-jurisdicțională;
- B. va respinge excepția și în temeiul art. 413 alin. 1 pct. 1 C. pr. civ., va suspenda judecata până la soluționarea contestației pe calea administrativ-jurisdicțională;
- C. va admite excepția și va înainta dosarul la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în vederea conexării întrucât plângerea s-a înregistrat mai întâi la acest organ administrativ-jurisdicțional.

44 Curtea de Apel a fost sesizată cu o acțiune în anularea Decretului Președintelui României prin care i-a fost retras reclamantului XY Ordinul Național „Steaua României” în grad de cavalier. Sesizată cu excepția inadmisibilității, Curtea:

- A. va admite excepția inadmisibilității și va respinge acțiunea întrucât, potrivit art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, decretul președintelui este un act administrativ al unei autorități publice, care privește raporturile acesteia cu Parlamentul.;
- B. va admite excepția inadmisibilității și va respinge acțiunea întrucât, există un drept de apreciere al Președintelui României, care a emis actul în temeiul unei puteri discreționare și exclusive, fiind singurul în măsură să aprecieze oportunitatea retragerii unei decorații.;
- C. va respinge excepția inadmisibilității și va soluționa cauza pe fond întrucât, actul este emis de o autoritate publică și are un caracter administrativ, fără a avea o legătură cu atribuțiile constituționale sau prevăzute de o lege organică în raporturile de natură politică cu Parlamentul, ca instituție.

45 Prin cererea de chemare în judecată reclamantul A a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Consiliul de mediere – prin președinte, anularea Hotărârii nr.../2014 prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare "observație scrisă", invocând faptul că actul administrativ contestat nu este motivat întrucât nu cuprinde motivele avute în vedere de pârât pentru aplicarea sancțiunii disciplinare. Prin întâmpinare, pârâtul a invocat excepția lipsei procedurii prealabile pe considerentul că au fost încălcate prevederile art.7 din Legea nr.554/2004, căci reclamantul s-a adresat direct instanței de contencios administrativ, conform mențiunilor inserate în hotărâre.

Prin răspunsul la întâmpinare reclamantul a arătat că nu era necesară formularea plângerii prealabile întrucât potrivit dispozițiilor art. 41 alin.1 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art. 39 alin.1 poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.

Soluționând cauza prin prisma excepției lipsei procedurii prealabile, instanța de judecată va dispune:

- A. admite excepția lipsei procedurii prealabile și respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată pentru neîndeplinirea procedurii prealabile prevăzută de art.7 alin.1 din Legea nr.554/2004 întrucât chiar dacă legea specială nu prevede expres formularea plângerii prealabile, dispozițiile legii contenciosului administrativ le completează pe cele ale legii speciale;
- B. respinge excepția lipsei procedurii prealabile și soluționează cauza pe fond întrucât art.7 nu este aplicabil în cazul actelor administrative reglementate prin acte normative speciale care prevăd sesizarea directă a instanței într-un anumit termen ce exclude, în mod logic, parcurgerea unei proceduri prealabile administrative;
- C. admite excepția lipsei procedurii prealabile și respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată pentru neîndeplinirea procedurii prealabile prevăzută de art.7 alin.1 din Legea nr.554/2004 întrucât reclamantul trebuia să respecte mențiunile inserate în hotărârea contestată care prevedeau această etapă.

- 46 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.06.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, reclamantul A, cu domiciliul în sectorul 5 București, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, cu domiciliul în sectorul 6 București, grănițuirea terenurilor părților. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că terenurile, proprietatea părților, sunt învecinate și, nefiind delimitate prin semne exterioare, se impune grănițuirea lor. Pârâtul a formulat în termen legal întâmpinare la cererea de chemare în judecată, prin intermediul căreia a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei sectorului 5 București, cu motivarea că terenurile ambelor părți se află atât în circumscripția sectorului 5 București, cât și în cea a sectorului 6 București; în acest context, se impune ca cererea să fie soluționată de Judecătoria sectorului 6 București, aceasta fiind și instanța în raza teritorială a căreia se găsește domiciliul său. Susținerile părților cu privire la situația de fapt au fost dovedite în dosar.**
- Judecătoria sectorului 5 București va respinge excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe ca neîntemeiată, constatând că, potrivit legii, se instituie o competență teritorială alternativă, reclamantul având alegerea între mai multe instanțe deopotrivă competente;
 - Judecătoria sectorului 5 București va admite excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe, declinând competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei sectorului 6 București, reținând ca fiind întemeiate argumentele pârâtului în motivarea excepției;
 - Judecătoria sectorului 5 București va admite excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe, declinând competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei sectorului 6 București, reținând că acțiunea cu care a fost investită are caracter personal, astfel încât, potrivit regulii generale în materie de competență teritorială, este competentă instanța de la domiciliul pârâtului.
-
- 47 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.03.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B să evacueze imobilul situat în sectorul 2 București. Prin sentința civilă nr. 154/15.05.2019, pronunțată de Judecătoria sectorului 2 București, a fost admisă cererea și a fost obligat pârâtul să evacueze imobilul în litigiu. Împotriva acestei hotărâri judecătorești pârâtul a declarat apel ce a fost înregistrat, în data de 17.07.2019, pe rolul Tribunalului București. La primul termen de judecată, apelantul-pârât a depus la dosar cerere de chemare în garanție a numitului C, prin care a solicitat obligarea acestuia la restituirea sumei de 20.000 lei, cu titlu de chirii achitate de apelantul-pârât numitului C în perioada 13.03.2019 - 15.05.2019. Cererea de chemare în garanție a fost legal timbrată. Tribunalul București a înmănat intimatului-reclamant, prezent la termen, un exemplar al cererii de chemare în garanție și a dispus amânarea judecării cauzei în vederea comunicării cererii de chemare în garanție către numitul C, însoțită de copiile principalelor acte de procedură efectuate și ale înscrisurilor din dosar. La al doilea termen de judecată, s-au prezentat ambele părți, precum și chematul în garanție. Aceștia și-au exprimat acordul expres în sensul judecării cererii de chemare în garanție în prezentul dosar. În etapa admisibilității în principiu a cererii:**
- Tribunalul București va admite în principiu cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere nesusceptibilă de recurs;
 - Tribunalul București va respinge, ca inadmisibilă, cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere nesusceptibilă de recurs;
 - Tribunalul București va respinge, ca inadmisibilă, cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București.
-
- 48 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:**
- cererea de ordonanță președințială, deși nu are caracterul unei cereri incidentale, implică drept condiție de admisibilitate, existența unui proces în curs de judecată asupra fondului;
 - chiar dacă procesul asupra fondului a fost strămutat de la o instanță la alta, nu se poate susține cu temei că, pe cale de consecință, și cererea de ordonanță președințială, promovată ulterior pe calea unui nou proces, trebuie să fie soluționată de aceeași instanță la care procesul asupra fondului a fost strămutat;
 - strămutarea reprezintă o formă de prorogare judecătorească de competență teritorială, care nu operează numai cu privire la cauza a cărei strămutare a fost cerută, ci și cu privire la cererea având același obiect, promovată pe calea procedurii ordonanței președințiale.

49 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.01.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că pârâtul, în calitate de proprietar al apartamentului din condominiu, nu și-a îndeplinit obligația legală de plată a cotei de contribuție ce îi revenea la cheltuielile asociației de proprietari.

Judecătoria sectorului 2 București a pronunțat sentința civilă nr. 245/08.03.2019, prin care a admis cererea și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei solicitate, hotărârea rămânând definitivă prin neapelare.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.05.2019, pe rolul Tribunalului București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 8.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2018.

Pârâtul a formulat întâmpinare în termen legal, prin care a invocat exclusiv excepția autorității de lucru judecat decurgând din sentința civilă nr. 245/08.03.2019, cu privire la soluția pronunțată asupra cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016, acestea fiind aceleași ca cele solicitate și acordate în procesul anterior, aspect dovedit în cauză.

Tribunalul București a omis să se pronunțe asupra excepției autorității de lucru judecat, invocată de către pârât, și, prin sentința civilă nr. 253/17.09.2019, a admis cererea, obligând pârâtul la plata către reclamantă a sumei solicitate, hotărârea rămânând definitivă prin neapelare.

Împotriva sentinței civile nr. 253/17.09.2019, pronunțată de Tribunalul București, pârâtul a formulat cerere de revizuire, întemeiată în drept pe art. 509 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ.

- A. Tribunalul București, competent potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va respinge pentru considerentul că hotărârile nu sunt potrivnice, pronunțând o sentință susceptibilă de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare;
- B. Înalta Curte de Casație și Justiție, competentă potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va admite și va anula în parte sentința civilă nr. 253/17.09.2019 în ceea ce privește soluția de obligare a pârâtului la plata către reclamantă a sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016; Înalta Curte de Casație se va pronunța asupra cererii de revizuire prin hotărâre susceptibilă de recurs de competența Completului de 5 judecători;
- C. Tribunalul București, competent potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va respinge pentru considerentul că pentru a fi incident motivul de revizuire invocat era necesar ca excepția autorității de lucru judecat să nu se fi invocat în cel de-al doilea proces; or, excepția autorității de lucru judecat fiind invocată, se opune însăși autoritatea de lucru judecat a sentinței civile nr. 253/17.09.2019 în privința acestei excepții.

50 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că:

- A. incidența efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 [prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma "precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv" cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională] și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, doar dacă părțile au invocat excepția de neconstituționalitate a acestei sintagme până la publicarea în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate;
- B. singura situație în care nu sunt aplicabile efectele unei decizii de admitere a Curții Constituționale, fiind vorba de un raport juridic epuizat - facta praeterita, este aceea a cauzelor care nu se află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, cauzele fiind soluționate până la acest moment, și în care nu a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale cu o excepție având ca obiect o dispoziție dintr-o lege sau ordonanță constatată neconstituțională;
- C. aplicarea pentru viitor a deciziilor sale de admitere a unei excepții de neconstituționalitate vizează doar situațiile juridice pendinte (cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate a unor dispoziții legale, în care dispozițiile legale respective sunt aplicabile, dacă excepția s-a invocat până la publicarea deciziei de admitere).